

[Drachmann.]

dertil, saa tror jeg, at Begyndelsen til en Lysning i dansk Handelspolitik vilde komme omgaaende.

Med disse Betragtninger skal jeg slutte af. Jeg vil angaaende Forholdet til England ganske slutte mig til de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har fremsat, og endnu en Gang spørge den højtærede Minister, om han vil sige Konventionen op i samme Øjeblik, England siger den op eller handler mod dens Aand eller ikke retter sig efter det, der staar i Konventionen, saaledes som det jo er bebudet fra konservativ Side ovre i England.

Pürschel: Da jeg hørte den højtærede Udenrigsminister tale, gik jeg ud for at se noget efter, som den højtærede Udenrigsminister ved en tidligere Lejlighed har sagt; da jeg kom herind igen, var det ærede Medlem Hr. Drachmann gaaet op paa Talerstolen, og derfor tillader jeg mig selv at fremføre de Bemærkninger, jeg ellers hellere havde set vort Partis Ordfører gøre.

Med Højsyn til de Oplysninger, Udenrigsministeriet gav om Nedgangen i det tyske Forbrug, siger den højtærede Minister, at den danske Import dernede udgjorde 5 pCt. af det samlede Forbrug; fra 270 000 Stkr. er den gaaet ned med 70 000 Stkr., det vil sige omtrent med 25 pCt. Det tyske Forbrug er gaaet ned med 2 pCt.

Nu siger den højtærede Minister, at man kan ikke se, hvad der er Grunden hertil. Men een Ting kan man se, og det er, at af disse 2 pCt. falder $1\frac{1}{3}$ paa den danske Import, og denne $1\frac{1}{3}$ pCt. betyder $\frac{1}{4}$ af hele den danske Import. Det er dog ganske talende for, hvor virkningsfuld den tyske Toldforhøjelse har været paa dette Omraade.

Den højtærede Minister udtalte, at det ikke var noget, der paa væsentlig Maade berører os, man fik det Indtryk, at alt det, der var passeret med den berømte Konvention, var noget, vi kunde tage ret roligt.

Heroverfor vil jeg gerne stille, hvad den højtærede Minister udtalte i Genève; det er gengivet i hans eget Hovedorgan med en af disse moderne Mellemovekskrifter: Toldvaabenhvilen saboteres.

Det er den officielle Opfattelse, som Udenrigsministeren paa sit Lands Vegne har givet i Genève: Toldvaabenhvilen saboteres. Han fremhæver, at den eneste Virkning, man har set af den, er, for at bruge Ministerens eget Udtryk, at man er blevet oversvømmet med Meddelelser om Toldforhøjelser.

Naar man ved, hvor nøgtern en Real-

politiker den højtærede Udenrigsminister er, naar man ved, hvor køligt han vejer sine Ord, ved man, at Ordet „oversvømme“ betyder noget i den Forbindelse. Det er ikke et letfærdigt, agitatorisk Udtryk, men det er Udtryk for, at den højtærede Minister har følt sig overvældet. Oversvømmet af Toldforhøjelser, det er Ministerens Vurdering af Situationen efter Toldvaabenhvilekonferencen.

Lidt senere siger den højtærede Minister — det er ikke direkte Ordene —, at det er Opgaven at komme til at ligge paa Linie med England. I Tilslutning til det, der allerede er sagt fra konservativ Side, vil jeg spørge den højtærede Minister, om han er i Besiddelse af saadanne profetiske Evner, at han er i Stand til at sige, hvilken Linie England vil følge, blot i den nærmeste Fremtid. Hvis den højtærede Minister vil indlade sig derpaa, tror jeg, han vil hente sig et af de Nederlag, som ikke er ukendt for ham, naar han optræder som Profet. Saa meget kan man dog vistnok sige, at det neppe bliver den gamle Linie. Derimod er for os det rigtige at følge den gamle Linie, thi, siger den højtærede Minister, de Konservatives Vej er ikke Vejen fremad.

Da der ikke er anvist nogen anden, formoder jeg, at den Vej, Ministeren vil vandre, er den gamle, den kendte Vej, den, hvor Mestbegunstigelsesklausulen er Hovedpunktet. Og hvad siger saa den højtærede Minister om Mestbegunstigelsesklausulen? Jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat. Den højtærede Minister siger, at man er kommet ind paa at begrænse Rækkevidden af Klausulen ved en indskrænkende Fortolkning, som berøver Mestbegunstigelsesklausulen enhver Betydning.

Dette er den nøgterne Realpolitikers kølige, velovervejede og forsigtigt udtrykte Vurdering: Det berøver den enhver Betydning.

Saa spørger jeg, naar nu dette Instrument, som er Hovedinstrumentet efter Ministerens egen Vurdering, er berøvet enhver Betydning, hvilket Instrument staar saa til Raadighed for Ministeren?

Man faar jo det Indtryk, at dette, at vi skal ratificere denne Konvention, er noget for Verdensudviklingen betydningsfuldt. Naar man hører Ministeren, skulde man tro, at man endogsaa derigennem kunde paavirke Englands Stilling i Fremtiden. Atter en af disse mærkelige Blandinger af Vurderingen af Danmarks Betydning: paa den ene Side formaar man intet, paa den anden Side formaar man næsten alt ved det gode Eksempel